
بیانیه سیاست سرمایه‌گذاری
صندوق سرمایه‌گذاری امید انصار

صندوق سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار
بادرآمد ثابت امید انصار

گروه مدیران سرمایه‌گذاری

صندوق سرمایه‌گذاری امید انصار

صندوق‌های سرمایه‌گذاری با جمع‌آوری نقدینگی سرمایه‌گذاران اقدام به تشکیل سبدی از اوراق بهادار می‌کنند که این نوع از سرمایه‌گذاری می‌تواند منافع بسیاری برای سرمایه‌گذاران ایجاد کند. هماهنگی بین خواسته‌های سرمایه‌گذاران و مقتضیات سبد یکی از مهمترین عوامل برای ادامه حیات صندوق است. مهمترین نکته برای همسو شدن تمایلات سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذاران و مدیران سرمایه‌گذاری صندوق شفاف کردن ابعاد سرمایه‌گذاری است. برای تحقق این امر مدیران سرمایه‌گذاری صندوق موظف‌اند سیاست‌های سرمایه‌گذاری خود را مستند و شفاف در اختیار سرمایه‌گذاران بگذارند تا سرمایه‌گذاران پس از مطالعه اساسنامه و امیدنامه بتوانند به بررسی سیاست‌های سرمایه‌گذاری صندوق بپردازند. این سیاست‌ها در قالب این بیانیه تنظیم شده است که در ادامه در قالب سرفصل‌های استاندارد ارائه می‌گردند. شایان‌ذکر است به بسیاری از مطالب در امیدنامه و اساسنامه نیز اشاره شده است.

۱. اهداف سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت صندوق..... ۴
۲. سیاست‌های سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت صندوق..... ۴
۳. استراتژی‌های کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت تخصیص دارایی‌های صندوق ۵
۴. سیاست‌های شناسایی انواع ریسک‌های مترتب بر سبد اوراق بهادار صندوق و شیوه اندازه‌گیری، مدیریت و افشای آن‌ها..... ۶
۵. سیاست‌های پایش و بازبینی عملکرد سبد اوراق بهادار در ادوار میان‌دوره‌ای و انجام اصلاحات لازم ۸
۶. شاخص‌های مبنا برای مقایسه بازدهی صندوق با آن‌ها و محاسبه بازدهی تعدیل‌شده بر مبنای ریسک موردهدف ۸
۷. سیاست‌های انجام ادواری آزمون‌های بحران به منظور مصون‌سازی سبد اوراق بهادار و مدیریت ریسک در شرایط بحرانی ۹
۸. سیاست بازنگری و بروزرسانی بیانیه سیاست‌های سرمایه‌گذاری صندوق در ادوار مختلف..... ۹

بیانیه سیاست سرمایه‌گذاری صندوق سرمایه‌گذاری امید انصار

۱. اهداف سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت صندوق

هدف از تشکیل صندوق، جمع‌آوری سرمایه از سرمایه‌گذاران و تشکیل سبدی از دارایی‌ها و مدیریت این سبد است. با توجه به پذیرش ریسک موردقبول، تلاش می‌گردد بیشترین بازدهی ممکن نصیب سرمایه‌گذاران گردد. انباشته شدن سرمایه در صندوق، مزیت‌های متعددی نسبت به سرمایه‌گذاری انفرادی سرمایه‌گذاران دارد:

اولاً. هزینه به‌کارگیری نیروهای متخصص، گردآوری و تحلیل اطلاعات و گزینش سبد بهینه اوراق بهادار بین همه سرمایه‌گذاران تقسیم می‌شود و سرانه هزینه هر سرمایه‌گذار کاهش می‌یابد.

ثانیاً. صندوق از جانب سرمایه‌گذاران، کلیه حقوق اجرایی مربوط به صندوق از قبیل دریافت سود سهام و کوپن اوراق بهادار را انجام می‌دهد و در نتیجه سرانه هزینه هر سرمایه‌گذاری کاهش می‌یابد.

ثالثاً. امکان سرمایه‌گذاری مناسب و متنوع‌تر دارایی‌ها فراهم شده و در نتیجه ریسک سرمایه‌گذاری کاهش می‌یابد. این صندوق از نوع صندوق سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار با درآمد ثابت می‌باشد و مناسب افراد ریسک‌گریز است. هدف از سرمایه‌گذاری در این صندوق کسب بازدهی حداقل به میزان پیش‌بینی شده است. سعی بر این است که بدون افزایش ریسک، بازدهی بیشتری نصیب سرمایه‌گذاران گردد. به‌طور خلاصه اهداف این صندوق در کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت به شرح ذیل است:

- **اهداف کوتاه‌مدت:** تأمین حداقل بازدهی موردانتظار سرمایه‌گذاران.

- **اهداف میان‌مدت:** کسب بازدهی مناسب بدون تحمیل ریسک بالا به صندوق.

- **اهداف بلندمدت:** عملکرد با ثبات، جذب نقدینگی بیشتر و افزایش دارایی‌های تحت‌مدیریت صندوق.

۲. سیاست‌های سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت صندوق

مدیران سرمایه‌گذاری با توجه به اهداف خود در افق‌های زمانی متفاوت، سیاست‌های مناسبی برای سرمایه‌گذاری در نظر می‌گیرند. همچنین با در نظر گرفتن درجه ریسک‌پذیری پایین مشتریان خود از اقدامات هیجانی در خرید و فروش پرهیز می‌کنند. برای تحقق اهداف کوتاه‌مدت

و بلندمدت صندوق، بیشتر تمرکز صندوق، سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار با درآمد ثابت و گواهی‌های سپرده و سپرده‌گذاری است تا بتواند سود پیش‌بینی‌شده در امیدنامه را محقق سازد و با توجه به ریسک کم این نوع سرمایه‌گذاری‌ها عملکردی باثبات برای صندوق مهیا گردد. برای سرمایه‌گذاری در اوراق مشارکت، بررسی و ارزشیابی طرح سرمایه‌گذاری شرکت منتشرکننده اوراق از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. مدیران صندوق پس از انجام بررسی‌های لازم اوراقی را انتخاب می‌کنند که طرح سرمایه‌گذاری آن‌ها، نرخ بازده داخلی جذاب‌تری داشته باشند و بتوانند سود محقق‌شده‌ای بیش از سود علی‌الحساب مهیا کند. علاوه بر این، ارزشیابی اوراق از نظر عوامل دیگری نظیر فواصل زمانی پرداخت سود (روزشمار، شش‌ماهه یا سالانه)، نرخ مؤثر بازدهی، پتانسیل توان چانه‌زنی مدیران برای کسب سود بیشتر و... نیز بررسی می‌شوند.

سیاست سرمایه‌گذاری صندوق در میان‌مدت شناسایی فرصت‌های سودآور و با ریسک کم برای سرمایه‌گذاری در سهام و حق تقدم است تا مدیران بتوانند بدون تحمیل ریسک بالا به صندوق بازدهی بیشتری را نصیب سرمایه‌گذاران کنند. مدیران سرمایه‌گذاری با استفاده از مدل‌های ارزشیابی سهام قیمت ذاتی سهام را تخمین زده و به دنبال سهامی هستند که زیر ارزش ذاتی خود در بازار معامله می‌شوند. از مدل‌های مورد استفاده در ارزشیابی سهام می‌توان به مدل‌های تنزیل سود نقدی، مدل‌های تنزیل جریان نقد آزاد سهامداران (برای شرکت‌هایی که سود تقسیم نمی‌کنند یا نوپا هستند و سابقه تقسیم سود ندارند) اشاره کرد. مدیران همچنین با استفاده از ضرایب قیمتی ارزش یک سهم را به‌طور نسبی ارزیابی کرده و با مقایسه این ضرایب اقدام به خرید یا فروش سهام می‌کنند. لازم به ذکر است با توجه به تمرکز مشتریان در صندوق و رصد تحولات اقتصادی و سیاسی و... مدیران سرمایه‌گذاری اقدام به محاسبه احتمال ابطال واحدهای صندوق از سوی سرمایه‌گذاران می‌نمایند و همواره وجوه نقد لازم را در حساب‌های کوتاه‌مدت بانکی و یا سرمایه‌گذاری‌های دارای نقدشوندگی بالا در سبد دارایی‌های صندوق نگهداری می‌کنند.

۳. استراتژی‌های کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت تخصیص دارایی‌های صندوق

مدیریت سرمایه‌گذاری به شیوه‌هایی اطلاق می‌گردد که به کنترل و کاهش ریسک و افزایش بازدهی موردانتظار سرمایه‌گذاران می‌پردازد. برای استراتژی‌های سرمایه‌گذاری طبقه‌بندی‌های مختلفی

صورت گرفته است. برخی سرمایه‌گذاران حداکثر کردن بازده سرمایه‌شان را با سرمایه‌گذاری در دارایی‌های ریسکی و افراد دیگر حداقل کردن ریسک‌شان را ترجیح می‌دهند، اما اکثراً ترکیبی از این دو استراتژی را انتخاب می‌کنند. عوامل تأثیرگذار بر نحوه تخصیص دارایی‌های صندوق به دارایی‌های مجاز طبق مصوبات امیدنامه صندوق است.

مدیران سرمایه‌گذاری موظف‌اند تخصیص را در محدوده تعیین‌شده در امیدنامه انجام دهند، یعنی میزان سرمایه‌گذاری در یک نوع دارایی همواره بین یک حداقل و حداکثر تعریف شده نوسان دارد، بنابراین این یکی از محدودیت‌های مدیران سرمایه‌گذاری در تخصیص دارایی می‌باشد که همواره ملزم به رعایت آن هستند.

عامل دوم وضعیت بازار سهام و بدهی است در زمان رونق بازار سهام مدیران حداکثر مجاز سرمایه‌گذاری را در سهام و حق تقدم انجام می‌دهند. به همین شکل اگر بازار سهام در وضعیت رکود یا عدم ثبات باشد، مدیران بیشترین سرمایه‌گذاری را در بازار بدهی و حفظ حداقل منابع در سهام انجام می‌دهند.

عامل بعدی دستیابی به اهداف کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت ذکر شده در بندهای قبلی است؛ یعنی ممکن است وضعیت بازار سهام در رونق باشد، ولی برای مدیریت ریسک و نیاز به نقدینگی حداکثر مقدار مجاز تخصیص به بازار سهام انجام نگیرد.

عامل دیگر وجود فرصت‌های استثنایی سرمایه‌گذاری در بازار سهام یا بدهی می‌باشد که می‌تواند بقیه عوامل را تحت تأثیر خود قرار دهد.

۴. سیاست‌های شناسایی انواع ریسک‌های مترتب بر سبد اوراق بهادار صندوق و شیوه اندازه‌گیری، مدیریت و افشای آن‌ها

با توجه به محتوای امیدنامه و اساسنامه تمهیدات لازم برای از بین بردن ریسک‌های سرمایه‌گذاری اندیشیده شده است. از جمله این تمهیدات می‌توان به نقش ارکان صندوق از جمله متولی، حسابرس و ضامن نقدشوندگی اشاره کرد. وظایف این ارکان و سایر ارکان صندوق در اساسنامه ذکر شده است. با این وجود ریسک این صندوق صفر نیست و یک سرمایه‌گذار باید با آگاهی از این ریسک‌ها اقدام به سرمایه‌گذاری کند. برخی ریسک‌های پیش روی سرمایه‌گذار به شرح ذیل می‌باشد:

- **بازدهی پیش‌بینی‌شده برای صندوق تضمین نشده است؛** یعنی امکان دارد در شرایط نامساعد بازدهی کمتری برای صندوق حاصل شود. البته برای از بین بردن این ریسک مقرر شده است کسری بازدهی پیش‌بینی‌شده، از محل کارمزد مدیر در آن فصل و کارمزدهای پرداخت‌نشده به وی در فصول قبل، تأمین شود، ولی در هر صورت اگر این کارمزد نتواند سود پیش‌بینی‌شده را محقق کند، همچنان ریسک وجود دارد.

- **ریسک کاهش ارزش دارایی‌های صندوق:** قیمت اوراق بهادار در بازار، تابع عوامل متعددی از جمله وضعیت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، صنعت موضوع فعالیت و وضعیت خاص ناشر و ضامن آن است. با توجه به آنکه ممکن است در مواقعی تمام یا بخشی از دارایی‌های صندوق در اوراق بهادار سرمایه‌گذاری شده باشند و از آنجا که قیمت این اوراق می‌تواند در بازار کاهش یابد، لذا صندوق از این بابت ممکن است متضرر شده و این ضرر به سرمایه‌گذاران منتقل شود. البته با توجه به اهداف و سیاست‌های سرمایه‌گذاری این صندوق سعی می‌گردد از سرمایه‌گذاری در دارایی‌هایی که ریسک بالایی دارند خودداری شود.

- **ریسک نکول اوراق بهادار:** اوراق بهادار شرکت‌ها بخش عمده‌ی دارایی‌های صندوق را تشکیل می‌دهد. گرچه صندوق در اوراق بهاداری سرمایه‌گذاری می‌کند که سود حداقل برای آن‌ها تعیین و پرداخت سود و اصل سرمایه‌گذاری آن توسط یک مؤسسه معتبر تضمین شده است یا برای پرداخت اصل و سود سرمایه‌گذاری در آن‌ها، وثایق معتبر و کافی وجود دارد، ولی این احتمال وجود دارد که طرح سرمایه‌گذاری مرتبط با این اوراق سودآوری کافی نداشته باشد یا ناشر و ضامن به تعهدات خود در پرداخت به‌موقع سود و اصل اوراق بهادار، عمل ننمایند یا ارزش وثایق به‌طرز قابل‌توجهی کاهش یابد، به‌طوری‌که پوشش‌دهنده‌ی اصل سرمایه‌گذاری و سود متعلق به آن نباشند. وقوع این اتفاقات می‌تواند باعث تحمیل ضرر به صندوق و متعاقباً سرمایه‌گذاران شوند.

- **ریسک نوسان بازده بدون ریسک:** در صورتی که نرخ بازده بدون ریسک افزایش یابد، به احتمال زیاد قیمت اوراق مشارکت و سایر اوراق بهاداری که سود حداقل یا ثابتی برای آن‌ها تعیین شده است، در بازار کاهش می‌یابد. اگر صندوق در این نوع اوراق بهادار سرمایه‌گذاری کرده باشد و بازخريد آن به قیمت معین توسط یک مؤسسه معتبر تضمین نشده باشد، افزایش نرخ بازده بدون ریسک، ممکن است باعث تحمیل ضرر به صندوق و متعاقباً سرمایه‌گذاران گردد.

مدیران سرمایه‌گذاری صندوق همواره با پایش وضعیت کلان اقتصاد و پیگیری سیاست‌های اقتصادی دولت (سیاست‌های پولی و مالی) و شرایط کسب و کار در کشور تلاش می‌کنند ریسک‌های پیش روی صندوق را هرچه زودتر شناسایی کنند و با اعمال مدیریتی غیرمنفعانه ترکیب و میزان تخصیص دارایی‌های صندوق را اصلاح کنند.

۵. سیاست‌های پایش و بازبینی عملکرد سبد اوراق بهادار در ادوار میان‌دوره‌ای و انجام اصلاحات لازم

با توجه به الزامات افشای اطلاعات بازدهی صندوق مطابق اساسنامه، بازدهی صندوق به صورت روزانه، هفتگی، ماهانه و سالانه محاسبه و در تارنمای صندوق نمایش داده می‌شود که این اطلاعات می‌تواند تا حدودی عملکرد صندوق را نشان دهد. اما اندازه‌گیری عملکرد صندوق باید علاوه بر معیار بازده ریسک نیز توجه شود. سعی بر آن است که پایش و بازبینی عملکرد صندوق به صورت مستمر انجام گیرد و در صورت لزوم تغییرات لازم اعمال گردد.

۶. شاخص‌های مبنا برای مقایسه بازدهی صندوق با آن‌ها و محاسبه بازدهی تعدیل‌شده بر مبنای ریسک مورد هدف

از آنجا که صندوق، سبدي متشکل از اوراق بهادار با درآمد ثابت و سهام می‌باشد و مجموعه سهام موجود در سبد به خوبی متنوع نیستند (به دلیل سیاست انتخاب سهام کم‌ریسک و پربازده)، برای سنجش عملکرد صندوق باید از معیاره‌ای استفاده شود که ریسک غیرسیستماتیک را در نظر بگیرند. از جمله این معیارها و شاخص‌های مبنا می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- معیار پاداش به تغییرپذیری (معیار شارپ)

این معیار از تقسیم صرف ریسک پرتفوی به ریسک کل پرتفوی به دست می‌آید. شاخص مبنای آن از تقسیم صرف ریسک کل بازار (شیب خط بازار سرمایه) به دست می‌آید. هر چه معیار شارپ بزرگتر از شاخص مبنا باشد عملکرد سبد بهتر است.

- معیار مودیلیانی و میلر (M2D)

این معیار نیز همانند معیار شارپ از انحراف معیار به عنوان ریسک پرتفوی استفاده نموده و عملکرد را براساس خط CML تاریخی مورد سنجش قرار می‌دهد. هرچه نرخ بازدهی سبد از معیار مودیلیانی و میلر بزرگتر باشد، عملکرد سبد بهتر می‌باشد.

۷. سیاست‌های انجام ادواری آزمون‌های بحران به منظور مصون‌سازی سبد اوراق بهادار و مدیریت ریسک در شرایط بحرانی

برای یک صندوق سرمایه‌گذاری شرایط بحرانی زمانی حادث می‌گردد که نرخ ابطال واحدهای سرمایه‌گذاری از حد معمول و پیش‌بینی شده فراتر رود. در این شرایط نقدینگی صندوق به شدت پایین می‌آید و مدیران سرمایه‌گذاری صندوق مجبورند دارایی‌های صندوق را هرچه زودتر نقد کنند. برای مقابله با این شرایط مدیران سرمایه‌گذاری صندوق از تجزیه و تحلیل سناریوی بدترین حالت بهره می‌گیرند و با در نظر گرفتن بدترین شرایط، پیش‌بینی‌های لازم و تمهیدات لازم را انجام می‌دهند.

۸. سیاست بازنگری و بروزرسانی بیانیه سیاست‌های سرمایه‌گذاری صندوق در ادوار مختلف

با توجه به تغییر عوامل تأثیرگذار بر صندوق مانند تغییر قوانین و مقررات ناظر بر فعالیت صندوق‌ها، شرایط عمومی اقتصاد کشور سیاست‌های پولی و مالی دولت و همچنین تغییرات اساسنامه و امیدنامه مصوب مجمع این بیانیه مورد بازنگری قرار خواهد گرفت و اصلاحات لازم صورت خواهد گرفت.

تأمین سرمایه امید

OMID INVESTMENT BANK

